

защото не може са оправда предъ тебе никои; твоя благій дѣхъ нека ма води по правый-а пѣть, „ ачи пакъ са завършватъ псалми-тѣ съсз славѣ и съсз аллілѣїа; А діаконъ-а подиръ това исчита великѣ-тѣ ектеніѣ: „Богъ е Господь, и яки ни са“ гласно и весело запѣвать пѣвцы-тѣ и на двѣ-тѣ страни, и като да го посрещатъ, придаватъ: „Благословенъ е, кой то иде въ име-то господне,“ и юще и въ тропаръ-а, кой то са пѣе на празникъ-а, и сказватъ дѣховнѣ-тѣ си радость.

Подиръ това четѣтъ са дълги двѣ катисми съсз кратки ектеніи на скършеніе-то, за да ставатъ вѣрни-тѣ на молитвѣ, защото и сама-та рѣчь катисма, то есть сѣденіе, показва, че е дозволено да са сѣди за почиваніе колко-то, догдѣ са исчете та. Сичкій-а псалтирь е раздѣленъ на 20 таквизи катисмы, и въ него има 150 псалмы; той са исчита единъ пѣть на недѣла-та, а въ велики посты два пѣти въ недѣлѣ-тѣ; въ сѣкѣ катисмѣ има по нѣколко псалми, и та на три пѣти съ прекъсва съсз славѣ и съсз аллілѣїа. Това четеніе было е въ старо време главно въ цѣлѣ утрениѣ, и дошло е въ источны-тѣ църквы отъ мѣсърски-тѣ калѣгеры. Въ старо време въ Мѣсъръ (Египетъ), дѣто живѣахъ пѣстинници, събирахъ са въ сѣботѣ, и срецо недѣлѣ цѣлѣ ноць четяхъ псалтиръ-а, и тока чтеніе прекъсвахъ высокитѣ молитвы на светн-тѣ игѣмени, какъвъ-то бѣше Магарій, Антоній, Пахомій и дрѣги, които то и